

slag i disse Retninger, men vi mene ogsaa at have Ret til at kræve, at Regjeringen og det andet Thing arbejde med os for at faae noget Fornuftigt ud af de Forslag, vi fremsætte. Disse Forslag ere ikke i nogen Henseende overdrevne eller yderliggaende, de ere i Virkeligheden kun saa beskedne og billige, at det blot maa siges at være et Tidsspørgsmaal, naar de ville blive gennemførte. Jeg vil kun til Slutning addere faabel Regjeringen som Regjeringspartiet mod altsor skarpt at opstille den Fordring, at vi først skulle have gennembehandlet samtlige Forslag, der kunne fremkomme fra Regjeringen om Materier besleegtede med dette, inden det kan komme til alvorlig Forhandling af de Forslag, der ere fremkomne fra Folkethinget. De funde og gode Grundsætninger for en Forhandlingspolitikk vilde være, at man fra begge Sider ydede hinandens Forslag nogenlunde ligelig Ret og lige Anerkjendelse, og det saa meget mere, da dette Forslag, ligesom de andre, der ere fremkomne fra Folkethinget om Eftergivelse af Fattigunderstøttelse og om Sygehjælp, i Virkeligheden kun ere nødvendige og berettigede Supplementer til Forslag, der enten ere fremkomne fra Regjeringens Side, eller som paatænkes.

Christian Jensen: I en ikke kort Aar-række er stadig den Udtalelse kommen frem: „Det store brændende Arbejderspørgsmaal er et Spørgsmaal, som maa og skal løses,“ og man har søiet til: „Da en Ordning af en Alderdomsforsørgelse staar som Nr. 1 i første Række.“ Det er mig en stor Tilfredsstillelse at kunne udtale, at det ved Forslag, der ere fremsatte dels fra Regjeringens og dels fra dette høie Things Side, længe har været erkjendt, at det er Spørgsmaal, som staa paa Dagsordenen, og som maa og skulle løses. Regjeringen har allerede for flere Aar siden ved at fremsætte Forslag til en Alderdomsforsørgelse erkjendt det Berettigede i denne Reformers Fremkomst og har nu senere i Aar ved sociale Reformlovforslag, der ere forelagte i Landstinget, end yderligere erkjendt, at den agter og ønsker at fremme sociale Reformers af den Slags, hvorefter det nærværende Lovforslag omhandler en. Desuden har dette høie Thing ligeledes paa forskjellige Maader gjort Til-løb til at komme Arbejderklassen til Hjælp ved forskellige Forslag, der ere fremsatte. Men kjøndt der saaledes baade fra Regjeringens og det høie Things Side har viist sig, at der har været Tilbøielighed og Trang til at gennemføre Lovforslag af denne Slags, er det hidtil Altsammen strændet. Hvad er da Grunden til, at det saa-

ledes er gaaet fast, og at ingen Ting er bleven gennemført, naar det fra alle Sider er erkjendt at være en Pligt, man har imod Arbejderklassen. Hvad kan være Grunden til, at Forslagene ikke kunne fremmes og ikke føres videre? Det maa jo fornemmelig være af den Grund, at der endnu ikke er fundet noget rigtig brugbart Grundlag. Det kan jo ikke være muligt, at Forslagene enten fra den ene eller den anden Side ere fremkomne paa Ekstrømt; men det maa være fuldtøienligt Alvor, at de bør og skulle gennemføres, saasnart Enighed kunde opnaas, og et passende Grundlag var fundet, der var gennemførligt og tillige kunde afhjælpe de berettigede Krav, der gjøres i saa Henseende. Nu stulde man jo tro og haabe, at naar der er saa god Villie fra alle Sider — jeg kan jo ogsaa nævne, at der er fremsat i Landstinget i den senere Tid Forslag, der gaa i samme Retning — naar alle tre Lovgivningsfaktorer ere enige om at ville fremme en saadan Sag, kunde man finde et Grundlag, hvorpaa man kunde enes. Ved dette Lovforslags første Behandling udtalte jeg min Hovedhensigt med nærværende Lovforslag, som jeg har været med til at indbringe forskellige Gange. Allerede for 15 Aar siden kom det her ind i Folkethinget, men først efter 15 Mars Forløb er det naaet til 2den Behandling. Det er en lang Vej at gaa, og saa er der endda ingen Ud-sigt til, at det endnu i Aar kan føres videre. I Henhold til min Udtalelse ved første Behandling har jeg beklædet mig paa at fremsætte et Forslag, der kunde komme de Gamle til Gode. Det er, som jeg udtalte før, at det første Forslag i Rækken af de sociale Reformers i denne Retning er Forslaget om en almindelig Alderdomsforsørgelse. Regjeringen gjorde jo et Forsøg ved sit Alderdomsforsørgelsesforslag i 1883, men det erkjendtes jo fra alle Sider, at dette Lovforslag var uigennemførligt. Jeg tror forøvrigt, at ingen alvorlig Mand som gjennemtænker denne Sag, kan mene, at en Alderdomsforsørgelse baseret paa Livrenteforsørgelse nogenstunde vil blive gennemført. Til Støtte derfor kan anføres, at ogsaa af et høitaget Medlem i Landstinget er der i Betænkningen over Sygeforsørgeloven fremsat samme Tanke nemlig, at han slet ikke har Tro til, at en Alderdomsforsørgelse baseret paa Livrenteforsørgelsen kan gennemføres, hvorfor han tillader sig at fremsætte Forslag til Alderdomsforsørgelse i en anden Retning end den, jeg har tilladt mig at fremsætte, idet det gaar langt videre. Jeg skal ikke omtale det yderligere, Enhver kan læse sig til i Betænkningen, hvorledes hans